

МІНІСТЕРСТВУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Данила Галицького

КОНЦЕПЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО НА ПЕРІОД ДО 2023 РОКУ

СХВАЛЕНА

Вченою радою Львівського національного
медичного університету імені Данила Галицького
Протокол № 9-ВР
від «21» вересня 2016 р.

Голова Вченої ради

 Б.С.Зіменковський

Львів- 2016

Зміст

I. Загальні положення.....	3
II. Стан розвитку Університету.....	4
III. Проблеми, на розв’язання яких спрямована Концепція	11
IV. Мета освітньої діяльності, завдання та основні принципи реалізації Концепції.....	13
V. Шляхи реалізації Концепції.....	18
5.1. Забезпечення європейської якості освіти.....	18
5.2. Наукова та науково-технічна діяльність.....	21
5.3. Кадрова політика та формування інноваційної культури..	27
5.4. Розвиток міжнародного партнерства	29
5.5. Навчально-матеріальне та інформаційне забезпечення.....	30
5.6. Формування активної громадянської позиції.....	33
5.7. Формування іміджевої політики.....	36
5.8. Розвиток матеріально-технічної бази.....	37
VI. Нормативно-правове, організаційне та фінансове забезпечення реалізації Концепції.....	38

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького (далі Університет) - найстаріший серед медичних університетів України навчальний заклад, з своїми науковими та академічними традиціями. Основними завданнями Університету є освітня, науково-дослідна та інноваційна діяльність у галузі охорони здоров'я.

Від часу заснування в Університеті підготовлено десятки поколінь лікарів, провізорів, учених, організаторів та управлінців охорони здоров'я України. Від самого початку Університет виконує суспільну функцію, насамперед функцію легітимації науковців та знання; націлений на виховання національної еліти.

Інтеграція України в міжнародне співтовариство, становлення нової соціальної реальності, яка отримала назву «суспільство знань», спонукає до радикального концептуального перегляду соціологічного осмислення розвитку вищої освіти і університету. Епоха глобалізації, швидкого нагромадження та використання науково-технічних знань детермінують сучасні параметри університетської освіти, виникнення у вищій освіті нових зразків, норм, орієнтирів та мотивацій. Вища освіта демонструє неабиякий екстенсивний розвиток і радикально трансформує зміст і форми свого функціонування. У цих умовах Університет змушений адаптуватися до нових тенденцій на ринках праці, які потребують постійного оновлення високоспеціалізованих професійних знань у галузі охорони здоров'я, нових форм їх трансляції та використання у навчанні.

Виконання основних функцій, покладених на Університет, щодо підготовки висококваліфікованих і конкурентоспроможних на міжнародному ринку праці фахівців для медичних (фармацевтичних) та науково-освітніх установ, виконання Університетом ролі провідного наукового та експертного

центру України неможливе без встановлення стратегічних цілей, чітких орієнтирів його розвитку, пріоритетних напрямів модернізації, основних принципів і завдань.

Концепція діяльності є основою для формування програми розвитку Університету і планів заходів щодо її реалізації.

Правовою основою формування Концепції є Закон України *«Про вищу освіту»*, Постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1341 *«Про затвердження Національної рамки кваліфікацій»*, Постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.2016 № 266 *«Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»*, Постанова Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 261 *«Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)»*, Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 р. за №847 *«План заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом»*, Статут Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького, затверджений наказом МОЗ України 01.12.2015 №803, інші нормативно-правові акти у сфері освіти, зайнятості і соціально-трудових відносин, документи Болонського і Копенгагенського процесів, тощо.

II. СТАН РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТУ

Підготовка лікарів у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького розпочалась 230 років тому – 21 жовтня 1784 року, відповідно до Патенту Імператора Австрії і Священної Римської Імперії Йозефа II, як медичний факультет Львівського університету; Постановою Ради Народних Комісарів УРСР №2374-Л від 16.10.1939 року він був реорганізований у Львівський державний медичний інститут. 17 жовтня 1996

року Постановою Кабінету Міністрів України № 1262 на базі Львівського державного медичного інституту створено Львівський державний медичний університет, якому Постановою Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 року № 1474 присвоєно ім'я Данила Галицького. Указом Президента України від 21 серпня 2003 року №872/2003 Львівському державному медичному університету імені Данила Галицького надано статус національного і перейменовано у Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького.

16 листопада 1784 р. прочитано першу інавгураційну лекцію для студентів медицини. Ректором університету тоді був Вацлав Бетанські, деканом медичного факультету – Вавжинєц Прессен. Університет зайняв великий комплекс будівель наприкінці вулиці Краківської в м. Львові. У тогочасному університеті працювало 4 факультети (теологічний, філософський, правничий, медичний). На медичному факультеті було встановлено 4-х річний термін навчання (після 2-х річної підготовки на філософському факультеті).

Навчальний план запропонований відомим австрійським професором, ректором Віденського університету Ван-Світенном. У 1789 р. на медичному факультеті навчалось 56 студентів на 14 кафедрах, з яких - 9 теоретичні і 5 клінічні. Підготовка провізорів була виділена у самостійний курс «*Studyum farmaceutyczne*» і формально здійснювалась при філософському факультеті університету. Навчання студентів було забезпечене необхідними приміщеннями, обладнанням, інструментами. Укомплектована наукова бібліотека (Імператор власноруч підбирав і оплачував книги для комплектування і обладнання бібліотеки), сформований професорсько-викладацький корпус.

Розвинулись перші наукові школи: ботаніки, фармакогнозії та фармацевтичної хімії; природничої історії; анатомії; фізіології; патології і клінічної практики; хірургії; акушерства; дентистики. У 1805 р., у зв'язку з

наполеонівськими війнами і змінами геополітичної ситуації, Львівський університет був закритий, а медичний факультет реорганізований у Медико-хірургічний інститут. 7 серпня 1817 р. велінням Імператора Франца II Університет відновлено, з Медико-хірургічним інститутом у складі. Патентами наступного Імператора Австро-Угорщини Франца Йозефа I 8 листопада 1853 р. на філософському факультеті відкрито фармацевтичне відділення; 1890 р. виділено кошти для закупівлі земельних ділянок і будівництва нових корпусів медичного факультету; 24 березня 1892 р. Сейм затвердив Умову про будівництво клінічних корпусів для медичного факультету. Впродовж 1893-1914 р.р. були споруджені і обладнані 14 нових корпусів і клінік медичного факультету, які зайняли великий комплекс будівель по вул. Пекарській, вул. Піярів (зараз вул. Некрасова) та вул. Головинського (зараз вул. Чернігівська). Рішенням Магістрату всі теоретичні та клінічні корпуси безкоштовно передані медичному факультету Університету.

Впродовж першої половини XX ст. у Львові викладали медицину і завідували кафедрами вчені світової слави – професори Г.Кадий, А.Бек, В.Шимоновіч, А.Обжут, В.Сєрадзкі, Я.Прус, Е.Бернацкі, А.Глюзінські, Л.Рідігер, А.Марс, В.Лукасєвіч, Т.Богосєвіч, А.Цєшинські та інші. До 1939 р. кількість студентів зросла у 15 разів, кількість викладачів збільшилась вдєсятеро. За цей період підготовлено понад 3,5 тисячі фахівців. Титул доктора медицини отримали понад 3 тисячі лікарів, а магістра фармації – понад 500 провізорів.

Після об'єднання Західноукраїнських земель з радянською Україною, Постановою Ради Народних комісарів УРСР №196 від 19 лютого 1940 року медичний факультет Університету було реорганізовано у Львівський державний медичний інститут. У складі інституту було 2 факультети – лікувальний і фармацевтичний. Створено 19 нових кафедр. Набір 1939-1940 н.р. на всі курси становив 1134 студенти. У червні 1941 р. відбулися державні

випускні іспити. Впродовж 2-х передвоєнних років Львівський медичний інститут випустив 595 спеціалістів (495 лікарів і 100 провізорів). З початком фашистської окупації м. Львова у 1941 р. діяльність медичного інституту, як і інших навчальних закладів призупинилась. 20 травня 1942 р. німецька окупаційна влада відкрила на базі інституту Державні медико-природничі фахові курси з німецькою мовою викладання та програмами, ідентичними німецькій вищій медичній освіті. Ці курси, всупереч намірам німецької адміністрації, зберегли вищу медичну школу у Львові. За роки війни були зруйновані приміщення Університету, знищене обладнання кафедр, зuboжила бібліотека. З 226 осіб передвоєнного професорсько-викладацького персоналу на 1 жовтня 1944 р. залишилось лише 95, з яких 18 професорів, 13 доцентів та 64 асистенти.

Після закінчення війни розпочинається відбудова інституту. 15 серпня 1944 р. оголошено набір студентів на всі курси і 1 жовтня до занять приступили 1062 студенти лікувального і фармацевтичного факультетів. У 1947 р. при інституті організовано курси спеціалізації і вдосконалення лікарів на більшості клінічних кафедр, а у 1955 р. їх реорганізовано у факультет удосконалення лікарів і провізорів (зараз факультет післядипломної освіти). У 1951/1952 навчальному році при інституті відкривається ще 2 факультети: педіатричний і санітарно-гігієнічний. У 1958 році проведено набір на перший курс стоматологічного факультету. У 1962 р. створено деканат по роботі з іноземними студентами. В цей період збудовано 2 навчальні корпуси і 6 гуртожитків. 10 грудня 1984 р. Указом Президії Верховної Ради СРСР Львівський державний медичний інститут за заслуги у підготовці кваліфікованих спеціалістів та розвитку медичної науки нагороджено «Орденем Дружби Народів».

За період 1991-2016 р.р. здобутки колективу університету отримали високу оцінку та державне визнання: Постановою Кабінету Міністрів України

№ 1262 від 17.10.1996 р. Львівському державному медичному інституту надано статус Університету. Постановою Кабінету Міністрів України № 1474 від 21.09.1998 р. Університету присвоєно ім'я Данила Галицького. Указом Президента України № 872/2003 від 21.08.2003р. Університету надано статус національного. У 1996 р. при Університеті відкрито факультет вищої медсестринської освіти, який у 2009 р. реорганізовано у медичний коледж Університету. У 1997 р. започатковано англomовне відділення для іноземних студентів за усіма спеціальностями. З 2001 р. на фармацевтичному факультеті розпочалась підготовка клінічних провізорів. У 2005 р. завершено будівництво і здано в експлуатацію сучасну університетську стоматологічну клініку, яка у 2009 р. стала базою для створення потужного стоматологічного медичного центру.

Впродовж 1944 – 2014 р.р. підготовлено понад 50 тис. фахівців, з них - понад 41,3 тис. лікарів, 12 тис провізорів, понад 1000 медичних сестер, в т.ч. 2,8 тис. фахівців для зарубіжних країн. На факультеті післядипломної освіти лише за роки незалежної України підготовлено і перепідготовлено понад 200 тис. лікарів і провізорів. За період з 1944 по 2014 р. контингент студентів зріс утричі, чисельність докторів наук, професорів - у 6 разів, кандидатів наук, доцентів – у 23 рази. За цей час вдвічі збільшилась кількість кафедр.

На даний час Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького об'єднує: 6 факультетів і Медичний коледж, 78 кафедр (в т.ч. 50 клінічних), стоматологічний медичний центр, навчально-виробничу аптеку, ботанічний сад, Центральну науково-дослідну лабораторію та лабораторію промислової токсикології, науково-дослідні центри: Фармацевтичної опіки та інновацій в охороні здоров'я; Розвитку досліджень, трансферу технологій, міжнародної наукової інтеграції; Випробувань протипухлинних засобів; Біологічної психіатрії; Біостатистики; музеї: Хвороб людини (включений до реєстру загальнонаціональних надбань), Історії

медицини Галичини, Анатомічний, Судово-медичний, Стоматологічний; наукову та студентську бібліотеки, 9 гуртожитків, спортивний клуб та спортивно-оздоровчий табір, комплекс студентського харчування. Освітню та наукову діяльність Університету забезпечують та координують відповідні структурні підрозділи: навчальний відділ, методичний кабінет, центральна та профільні методичні комісії, 6 деканатів, відділ виробничої практики студентів, підрозділ моніторингу якості освіти, науковий відділ, міжнародний відділ, відділ лікувально-профілактичної роботи, відділ гуманітарної освіти і виховання, відділ кадрів, планово-економічний відділ, бухгалтерія, юридичне бюро, відділ інформатизації, канцелярія, архів, адміністративно-господарський відділ, відділ маркетингу та постачання, відділ науково-медичної інформації та інтелектуальної власності, відділ метрології, відділ технічного обслуговування лабораторного та медичного обладнання, віварій, друкарня, пресцентр.

Сьогодні, найстарший в Україні медичний навчальний заклад, Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького посідає лідерські позиції у рейтингах вищих медичних та фармацевтичних навчальних закладів України, є державним автономним закладом освіти.

Університет надає освітні послуги з підготовки фахівців з вищою освітою за відповідними освітньо-професійними, освітньо-науковими, науковими програмами на другому (магістерському), третьому (освітньо-науковому) та науковому рівнях вищої освіти (накази МОН України від 06.07.2016 №1404-л «Про ліцензування освітньої діяльності», від 10.06.2016 №655 «Про ліцензування освітньої діяльності на третьому освітньо-науковому рівні») (в т.ч. для іноземних громадян), а також на початковому рівні вищої освіти у Медичному коледжі Університету.

Відповідно до вимог пункту 2 Розділу XV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про вищу освіту» в Університеті продовжується підготовка з одержання вищої освіти на рівні кваліфікаційних вимог до

молодшого спеціаліста, спеціаліста, магістра у межах строку навчання за відповідною освітньо-професійною програмою, а також підготовка кандидатів та докторів наук (започатковані до набрання чинності цим Законом). Університет також проводить підготовку до вступу у вищі навчальні заклади іноземних громадян, забезпечує післядипломну підготовку лікарів і провізорів: первинну спеціалізацію в інтернатурі, підготовку в клінічній ординатурі; вторинну спеціалізацію та підвищення кваліфікації лікарів і провізорів.

**Загальна характеристика
Львівського національного медичного університету
імені Данила Галицького**

№№ п.п.	Показники діяльності	Кількісні параметри	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Ліцензований обсяг прийому студентів /аспірантів, інтернів, клін.ординаторів, слухачів, у т.ч. за освітньо-кваліфікаційними та освітніми рівнями:	2940 /14760	250
	- молодший спеціаліст	120	-
	- спеціаліст	1395	150
	- другий (магістерський) рівень вищої освіти	1425	100
	- третій (освітньо-науковий) рівень	110	-
	Ліцензований обсяг прийому інтернів, клін.ординаторів, слухачів	14650	-
2.	Кількість суб'єктів навчання разом: у т.ч. студентів/ аспірантів, інтернів, клін.ординаторів, слухачів	19154 5848/13306	270
	в т.ч. студентів за формами навчання:		
	- денна (очна) (осіб)	5848	-
	- вечірня (осіб)	-	-
	- заочна, дистанційна (осіб)	-	270
	- аспірантів, магістрів	79	-
	-клінічних ординаторів	50	-
	- інтернів, курсантів, слухачів (осіб)	13177	-
3.	Кількість навчальних груп всього (одиниць): у т.ч. студентів/ інтернів, клін.ординаторів, слухачів	1657 435/1242	9
4.	Кількість спеціальностей, за якими здійснюється підготовка студентів,	130	1

	інтернів,слухачів, разом		
	у т.ч. за освітньо-кваліфікаційними та освітніми рівнями:		
	- молодший спеціаліст (одиниць)	1	-
	- спеціаліст (одиниць)	6	1
	- магістр (одиниць)	3	1
	-аспірантура	3	-
	- лікарі (провізори) інтерни	29	-
	- слухачі	88	-
5.	Кількість кафедр, разом:	78	-
	з них випускових (одиниць):	21	-
6.	Кількість факультетів (відділень), разом	7	-
7.	Загальна чисельність науково-педагогічних працівників, у т.ч.	1276	
	- штатних	1056	
	- сумісників	220	
8.	Загальна чисельність науково-педагогічних працівників, які мають наукові ступені і вчені звання, у т.ч.	836	
	- штатних	743	
	- сумісників	93	
9.	Кількість наукових спеціальностей, з яких відкрито аспірантуру	32	
10.	Кількість спеціалізованих вчених рад/спеціальностей із захисту дисертацій	5/11	
11.	Видання за останні 5 років (всього), у т.ч.: монографій/підручників/навчальних посібників	495 131/105/259	
12.	Кількість зарубіжних закладів освіти, з якими налагоджено співпрацю	84	
13.	Загальні навчальні площі будівель (кв.м.)	133090,06	
	з них:		
	- власні	129057,86	
	- орендовані	4032,2	

ІІІ. ПРОБЛЕМИ, НА РОЗВ'ЯЗАННЯ ЯКИХ СПРЯМОВАНА КОНЦЕПЦІЯ

В умовах швидких економічних і технологічних змін у галузі охорони здоров'я, посилення конкуренції, мобільності лікарів і провізорів, загострюється проблема підготовки медичних кадрів відповідно до сучасних вимог та викликів на міжнародному і національному ринках праці. Актуальне

значення мають питання забезпечення якості освіти та професійної підготовки лікарів, створення умов для їх навчання і професійного розвитку упродовж життя, підвищення ефективності взаємодії між системою медичної освіти і ринком праці.

Вимоги Закону України «Про вищу освіту», Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом створюють нове правове поле для вищої освіти України, сприяють зростанню конкуренції на ринку освітніх послуг і посилюють вплив споживачів освітніх послуг на формування змісту освіти і визначення тривалості навчальних програм до- і післядипломної підготовки лікарів, надають ринку праці і студентам право контролю якості вищої освіти. Однією з основних проблем реформування вітчизняної системи вищої медичної освіти є визначення форм і меж автономії Університету задля ефективного його функціонування, а також підтримання балансу між ступенем автономії та державним регулюванням освітнього процесу з метою адекватного задоволення соціальних очікувань, поєднання ідеології вільного ринку з дотриманням принципів соціальної справедливості. Механізм взаємодії органів влади, навчальних закладів, роботодавців, професійних спілок, фахових об'єднань у процесі підготовки кадрів для галузі охорони здоров'я та професійного навчання не завжди є ефективним, що суттєво обмежує можливості працевлаштування випускників, зменшує ефективність витрат на підготовку кадрів, гальмує інноваційний розвиток медицини.

Додатковими чинниками, які ускладнюють здійснення освітньої діяльності вищими медичними навчальними закладами України загалом і Університетом зокрема, є:

- негативні тенденції економічного розвитку і зростання суспільно-політичних ризиків на рівні держави;
- особливості демографічної ситуації в Україні і погіршення якості підготовки учнів у середній загальноосвітній школі;

- надмірна пропозиція освітніх послуг на території України і, водночас, зростання доступності вищої освіти за межами держави;
- недостатня інтеграція у світовий освітньо-науковий простір та слабка впізнаваність у світі, нестабільна освітня і наукова репутація, невідповідність матеріально-технічної бази рівню провідних університетів світу;
- конкуренція на ринку освітніх послуг;
- зменшення фінансування прикладних досліджень;
- зниження довіри роботодавців до якості вищої освіти і, як наслідок, зменшення мотивації студентів до набуття якісних сучасних знань та отримання необхідних компетенцій;
- недостатній рівень мотивації науково-педагогічних кадрів університетів до активної діяльності з вдосконалення, розвитку і забезпечення якості навчальних програм.

Університет вважає за необхідне:

- затвердити власні стандарти освітньої діяльності за рівнями вищої освіти і систематично контролювати їх ефективність;
- розробити і запровадити системні заходи щодо інституціонального забезпечення своєї діяльності в нових умовах;
- визначити чіткі орієнтири розвитку і прозорі критерії результативності освітньої діяльності;
- розробити систему критеріїв успішності освітніх програм;
- розробити і запровадити заходи для економічної стимуляції розробників нових освітніх програм;

IV. МЕТА ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УНІВЕРСИТЕТУ. ЗАВДАННЯ ТА ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ

Основною метою освітньої діяльності Університету є підготовка (первинна та

вторинна спеціалізація, підвищення кваліфікації) висококваліфікованих лікарів і провізорів. Медичні факультети №1 та №2, стоматологічний, фармацевтичний факультети, факультет післядипломної освіти та факультет по роботі з іноземними студентами провадять освітню діяльність у галузі 22 «Охорона здоров'я» за спеціальностями 222 «Медицина», 221 «Стоматологія», 226 «Фармація» за другим (магістерським), третім (освітньо-науковим) і науковим рівнями вищої освіти і освітніми програмами підготовки магістра медицини, магістра стоматології та магістра фармації; доктора філософії, доктора наук; а також первинної та вторинної спеціалізації лікарів за цілим рядом вузьких лікарських (провізорських) спеціальностей. В університеті сформувались відомі у медичному світі наукові школи, які здатні забезпечити сучасний рівень фундаментальних та прикладних наукових досліджень. Університет є провідним науково-методичним центром освітньої, наукової та клінічної діяльності у галузі медицини України, має розвинуту інфраструктуру навчальних, навчально-наукових та наукових підрозділів, відповідний рівень кадрового і матеріально-технічного забезпечення, сприяє поширенню наукових знань та провадить культурно-просвітницьку діяльність.

Зміст освітніх програм, які пропонує Університет, крім професійної підготовки на адекватному світовому рівні, повинен забезпечувати для осіб, які навчаються, формування ключових компетентностей, що є необхідними для самореалізації, активної громадянської позиції, соціальної злагоди і здатності до працевлаштування у суспільстві, зокрема:

- формування духовних і моральних цінностей на рівні, який сприятиме їх інтеграції у громадянське суспільство і становленню активної громадянської позиції в цьому суспільстві;
- формування картини світу, адекватної сучасному рівню наукових знань про нього (відповідно до рівня вищої освіти), базових компетентностей в галузі науки та техніки;

- комунікативну компетентність, культурну освіченість, здатність до інтеграції у національну і світову культуру;
- сприяння багатогранному розвитку особистості, в тому числі - формування вміння навчатися із високим рівнем самостійності, критичне мислення, творчий підхід, ініціативність, здатність вирішувати проблеми, вміння оцінювати ризики, рішучість і конструктивне управління почуттями, підприємливість.

Основними принципами освітньої діяльності Університету є:

- нерозривність процесів навчання, науково-дослідницької і лікувальної роботи;
- забезпечення конкурентоспроможності завдяки високій гарантованій якості,
- побудова освітніх програм на компетентнісній основі відповідно до рівнів
- Національної рамки кваліфікацій;
- забезпечення єдиного підходу до розроблення освітніх програм всіх рівнів із обов'язковим урахуванням професійних стандартів, визначенням критеріїв оцінювання знань, умінь, навичок та компетенцій, термінів та порядку підтвердження отриманих лікарем (провізором) кваліфікацій;
- забезпечення незалежної та об'єктивної оцінки кваліфікації лікаря (провізора);
- науковий та методично обґрунтований аналіз потреб ринку праці і перспектив розвитку галузі охорони здоров'я при розробці академічної політики;
- сприяння, у тому числі завдяки організації освітнього процесу, набуттю студентами професійної кваліфікації;
- визнання якісної практичної підготовки студентів необхідною умовою здобуття кваліфікації лікаря (провізора);
- сумісність освітніх програм з міжнародними класифікаціями та

стандартами вищої освіти у галузі охорони здоров'я;

- доступність усіх форм і типів освітніх послуг, що надаються Університетом;
- рівність умов для кожного суб'єкта навчання щодо повної реалізації його здібностей, таланту, всебічного розвитку;
- гуманізм, демократизм, пріоритетність загальнолюдських духовних цінностей;
- незалежність освітньої діяльності Університету від впливу політичних партій, громадських і релігійних організацій;
- взаємозв'язок з медичними навчальними, науковими закладами іноземних держав;
- інтеграція освіти та науки у ході освітньої діяльності Університету.

Концепцію освітньої діяльності Університету на період до 2023 року (далі – Концепція) розроблено з метою встановлення стратегічних цілей, основних принципів і завдань щодо подальшого розвитку Університету. Концепція є основою для підготовки комплексної програми заходів щодо її реалізації, спрямована на забезпечення динамічного розвитку спеціальності.

Стратегічними цілями Концепції є:

- у галузі освіти* – збереження лідерських позицій у підготовці та забезпеченні конкурентоспроможності лікарів і провізорів;
- у науковій діяльності* – досягнення статусу самодостатнього науково-дослідного закладу;
- у кадровій політиці* – розвиток компетентісних характеристик, підвищення якісного рівня науково-педагогічного колективу;
- у міжнародному співробітництві* – підвищення міжнародного авторитету Університету, забезпечення міжнародних стандартів якості освітніх послуг;
- у галузі інформаційного забезпечення* – впровадження в усі сфери діяльності Університету новітніх інформаційних технологій і програмного забезпечення;

у формуванні активної громадянської позиції – забезпечення гармонійного розвитку особистості на основі поєднання кращих міжнародних, національних і корпоративних традицій;

в іміджевій політиці – усебічне відображення всіх інноваційних змін Університету, які забезпечуватимуть його позитивне сприйняття громадськістю;

у сфері матеріально-технічного забезпечення – розвиток матеріально-технічної бази відповідно до кращих вітчизняних та міжнародних стандартів.

- *Конкретними цілями Концепції є:*
- забезпечення, із урахуванням розвитку науки і вимог ринку праці, відповідності освітніх програм Університету потребам галузі охорони здоров'я держави і суспільства;
- формування в Університеті культури якості як основи конкурентоспроможності Університету та його випускників;
- інтенсифікація освітнього процесу завдяки широкому впровадженню інформаційно-комунікаційних технологій і зменшенню частки відтворення навчального матеріалу;
- запровадження системи мотивації науково-педагогічних працівників до вдосконалення освітніх програм і забезпечення якості освіти;
- диверсифікація джерел фінансування освітньої діяльності Університету як основа реальної академічної автономії і необхідна умова оновлення матеріально-технічної бази для навчання і наукових досліджень;
- забезпечення валідності процедур оцінювання;
- формування максимально ефективної системи відбору талановитої молоді на навчання до Університету;
- забезпечення позитивної академічної репутації Університету за освітніми програмами в Україні та за її межами;
- забезпечення довіри ринку праці до присвоєних Університетом

кваліфікацій;

- зростання ролі Університету на міжнародному ринку послуг, збільшення частки іноземних студентів, участь студентів у міжнародних програмах академічної мобільності,
- формування суспільних цінностей та духовних орієнтирів в освітньому й науковому процесах.

Основними принципами реалізації Концепції є: системність; науковість; інноваційність; здійсненність; прозорість; неупередженість; професіоналізм; корпоративне партнерство; забезпечення зворотних зв'язків між учасниками освітнього процесу.

V. ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ

5.1. Забезпечення європейської якості освіти

Основні шляхи і способи забезпечення якості освіти:

- формування освітніх програм виключно на компетентнісній основі, перехід до загальноєвропейського розуміння змісту освіти у галузі охорони здоров'я, використання принципів модуляризації при конструюванні освітніх програм;
- здійснення моніторингу тенденцій розвитку світового, у т.ч. європейського, освітньо-наукового простору з метою своєчасного реагування на глобальні виклики, зміни умов і обставин на ринку освітніх послуг, впровадження нових наукових, лікувальних та освітніх технологій;
- орієнтація освітніх програм на потреби наукових, освітніх та медичних (фармацевтичних) установ держави шляхом залучення їх до навчання практичній роботі у сферах професійної діяльності майбутніх лікарів і провізорів;

- пріоритетна орієнтація на формування освітніх програм за освітнім рівнем магістра і освітньо-науковим рівнем доктора філософії;
- створення і реалізація інтенсивних особистісно-орієнтованих технологій навчання (індивідуалізація навчання), індивідуалізація та диференціація навчання обдарованої молоді;
- впровадження дистанційних технологій в освітній процес;
- сприяння набуттю студентами комунікативної компетентності
- іноземною мовою на необхідному рівні;
- формування повноцінних англomовних освітніх програм за відповідним рівнем вищої освіти;
- досягнення якісно нового рівня міжфакультетської і міжкафедральної кооперації у підготовці лікарів і провізорів шляхом інституційного закріплення відповідальності за формування, виконання і забезпечення якості освітніх програм за керівниками освітніх програм;
- розширення участі Університету в міжнародних програмах академічної мобільності як на рівні студентів, так і на рівні науково-педагогічних працівників;
- формування спільних освітніх програм із університетами-партнерами для отримання грантів на здійснення освітньої діяльності;
- інтеграція з навчальними закладами різних рівнів, науковими та лікувальними установами, зокрема, шляхом подальшого створення навчально-науково-лікувальних комплексів;
- розробка і затвердження стандартів освітньої діяльності Університету з
- підготовки лікарів (провізорів) на до- і післядипломному рівні;
- забезпечення вищого рівня інтеграції освітньої діяльності з наукою завдяки зростанню ролі дослідницької компоненти в освітніх програмах;
- залучення представників роботодавців, провідних учених і лікарів до формування змісту освітніх програм, до визначення процедур

- оцінювання, до участі у освітньому процесі і атестації випускників;
- забезпечення належних умов для практичної підготовки лікарів і провізорів;
 - проведення маркетингу освітніх послуг та підготовки пропозицій щодо запровадження нових освітніх програм, систематичне проведення аналізу стану працевлаштування та кар'єрного зростання випускників;
 - впровадження європейських стандартів та принципів забезпечення якості освіти з урахуванням вимог ринку праці до компетентностей фахівців;
 - удосконалення системи заходів, спрямованих на підвищення об'єктивності
 - оцінювання діяльності студентів;
 - контроль процедур зворотніх зв'язків між учасниками освітнього процесу як
 - необхідної системоутворюючої компоненти процесу забезпечення якості вищої освіти у галузі охорони здоров'я;
 - створення організаційно-технічних умов та засобів оцінки випускниками минулих років актуальності та якості навчальних дисциплін і компетенцій викладачів;
 - впровадження електронного документообігу в освітню діяльність, створення
 - електронних кабінетів керування навчальним процесом для викладачів та студентів;
 - розвиток академічної доброчесності, належного цитування, протидії плагіату;
 - участь у створенні національного репозитарію академічних текстів;
 - постійне удосконалення системи моніторингу та забезпечення якості підготовки фахівців на основі «Програми заходів із забезпечення якості освіти у Львівському національному медичному університеті імені

Данила Галицького»;

- розробка диференційованих нормативів та критеріїв до кваліфікації викладачів;
- запровадження системи оцінювання ефективності роботи науково-педагогічних працівників при реалізації освітніх програм;
- створення системи заходів для мотивації науково-педагогічних працівників до
- профорієнтаційної роботи, розробки та впровадження освітніх програм, підвищення рівня викладання, участі у заходах із забезпечення якості і формуванні позитивної академічної репутації;
- перегляд та вдосконалення нормативів навчального навантаження з метою
- вивільнення часу для самостійної роботи студентів і розвитку професійних та особистісних якостей науково-педагогічних працівників;
- затвердження і реалізація програм підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників в Університеті та за його межами;
- розробка і здійснення заходів, необхідних для акредитації освітніх програм Університету в європейській асоціації забезпечення якості вищої освіти;
- участь Університету в міжнародних рейтингах вищих навчальних закладів.

5.2. Наукова та науково-технічна діяльність

- *Стратегічний план ставить за мету сприяти:*
- забезпеченню подальшого розвитку наукової діяльності університету з наближенням його до параметрів науково-дослідницького вищого навчального закладу, що передбачає структурну перебудову наукових досліджень у напрямку актуалізації, інноваційності та

міждисциплінарності досліджень, посилення наукового впливу на практичну медицину.

- підготовці висококваліфікованих наукових фахівців, конкурентоспроможних у вітчизняному та світовому науковому просторі, які успішно орієнтуються у тенденціях сучасного розвитку медицини та фармації.
- продовженню роботи щодо підвищення рівня ефективності підготовки наукових кадрів з метою поліпшення якісного складу професорсько-викладацького персоналу.

Пріоритетні напрямки розвитку науки та науково-практичної діяльності Університету:

- Створення відкритого дослідницького, інформаційного середовища наукових фахівців нового покоління з широким спектром необхідних сучасних знань і компетентностей.
- Забезпечення інноваційності наукового процесу, зменшення розриву між освітньою, науковою та інноваційною компонентами діяльності відповідно до тенденцій розвитку європейської і світової систем вищої медичної освіти.
- Інтеграція в міжнародний науковий простір, широкий розвиток міжнародних зв'язків і високої академічної мобільності для підвищення конкурентоспроможності Університету та якості наукових досліджень у ньому.

Основні завдання розвитку науки та науково-практичної діяльності університету:

Завдання 1. Розвиток фундаментальних і прикладних наукових досліджень.

Завдання 2. Розвиток наукового кадрового потенціалу Університету.

Завдання 3. Розвиток інноваційної діяльності.

Завдання 4. Формування інтелектуальної власності Університету за різними напрямками його діяльності.

Цільові завдання розвитку науки та науково-практичної діяльності Університету:

Завдання 1. Розвиток фундаментальних і прикладних наукових досліджень:

1.1. Розвиток фундаментальних і прикладних наукових досліджень з актуальних напрямів у галузі медицини та фармації, зокрема:

- вивчення впливу чинників довкілля на організм;
- хвороби матері і дитини;
- особливості діагностики терапії неінфекційних та інфекційних хвороб;
- дослідження системного впливу пухлин на організм і питань хіміотерапії раку;
- діагностика, консервативне та хірургічне лікування хвороб серцево-судинної, травної, сечовидільної, ендокринної, репродуктивної систем;
- діагностика та лікування уражень головного мозку різного генезу;
- комплексне лікування хвороб пародонту;
- пошук і синтез нових біологічно активних речовин;
- організація та управління охороною здоров'я та фармацевтичною забезпеченістю та безпекою населення.

1.2. Підвищення рівня фундаментальних наукових досліджень.

1.3. Розширення спектру наукових досліджень з метою створення високотехнологічних інноваційних продуктів і прогресивних технологій у пріоритетних напрямках розвитку медицини.

1.4. Публікація результатів наукових досліджень вчених Університету в індексованій науковій періодиці, у тому числі наукометричних базах зарубіжжя.

1.5. Забезпечення міждисциплінарності, системності, комплексності наукових досліджень, посилення міжфакультетських та міжкафедральних наукових зв'язків.

1.6. Посилення взаємодії з галузевою та академічною наукою в рамках діяльності Західноукраїнського наукового центру НАМН та МОЗ України, а також Західного наукового центру НАН України та МОН України.

1.7. Інтеграція наукових досліджень Університету в європейський науково-дослідницький простір, сприяння участі у міжнародних наукових консорціумах, у програмі досліджень та інновацій Європейського Союзу «Горизонт 2020», співпраці із науково-технологічними парками, кластерами.

1.8. Використання ресурсів міжнародних грантів для розвитку наукової діяльності в Університеті.

Завдання 2. Розвиток наукового кадрового потенціалу Університету:

2.1. Використання можливостей магістратури, резидентури, клінічної ординатури для відбору талановитих дослідників.

2.2. Подальший розвиток аспірантури та докторантури для посилення кадрового потенціалу Університету та підвищення їхньої якості.

2.3. Розвиток програм наукового співробітництва та академічного обміну науковців із закордонними університетами в площині актуальних для Університету напрямків досліджень.

2.4. Оновлення системи безперервного підвищення наукової кваліфікації, орієнтованої на пріоритетні напрямки наукових досліджень Університету.

2.5. Створення сучасної системи рейтингового оцінювання наукових співробітників Університету, спрямованої на безперервне підвищення якості актуальних наукових досліджень.

2.6. Створення та підтримка сучасного інформаційного ресурсу в мережі «Інтернет» щодо наукових досліджень, технологій, методик, які реалізуються

в Університеті, задля підвищення його рейтингу та визнання вчених у науковому просторі.

2.7. Проведення щорічних конкурсів на кращі результати наукових досліджень та наукових видань (підручники, монографії, навчальні електронні посібники тощо), проведення щорічного загальноуніверситетського конкурсу «Кращий молодий науковець року» на основі розроблених та затверджених положень

Завдання 3. Розвиток інноваційної діяльності:

3.1. Сприяння розвитку Університету в напрямку примноження знань, перетворення їх в інновації, що мають позитивний економічний та соціальний ефект.

3.2. Створення навчальної мережі «Медична європейська наука: реалії і перспективи» для навчання молодих науковців, співробітників, аспірантів, клінічних ординаторів, студентів старших курсів Університету з метою набуття навичок аналітичної та інноваційної діяльності, підприємництва, вмінням формувати і захищати інтелектуальну власність, можливостям правильно та логічно оформляти свої наукові ідеї у формі заявок на участь у міжнародних конкурсах та грантах

3.3. Сприяння діяльності та створенню малих підприємств наукового інноваційного спрямування, наукових центрів, лабораторій, бюро зокрема:

- Медичний стоматологічний Центр;
- Центр фармацевтичної опіки та інновацій в охороні здоров'я;
- Центр програм наукового розвитку та наукової євроінтеграції;
- Центральна науково-дослідна лабораторія ЛНМУ;
- Міжкафедральна лабораторія електронної мікроскопії;
- Лабораторія промислової токсикології;
- Лабораторія синтезу біологічно-активних сполук;
- Лабораторія клітинної імунології;
- Лабораторія аероботанічних досліджень;

- Перинатальний центр впливу тератогенних факторів;
- Інноваційне медичне конструкторське бюро

3.4. Розвиток видавничої діяльності сучасного типу, підтримка у видавництві та поширенні університетських підручників, монографій, довідників, словників, навчальних і методичних посібників, популяризаційних книг з актуальних питань у галузі медицини та фармації,.

3.5. Використання автоматизованої бібліотечної системи та модернізація матеріально-технічної бази для подальшого повноцінного забезпечення бібліотечно-інформаційним обслуговуванням користувачів відповідно до сучасних вимог і створення сприятливих умов для наукової діяльності, створення електронної бази друкованих робіт співробітників університету.

3.6. Вивчення та запровадження позитивного зарубіжного інноваційного досвіду в галузі медицини.

3.7. Створення системи науково-практичних конференцій, семінарів, круглих столів, методичних нарад, що сприяють обміну позитивними результатами модернізації та інноваційного розвитку, творчого наукового та інноваційного потенціалу співробітників, а для молодих вчених та студентів Університету з метою більш активної підтримки - проведення щорічного загальноуніверситетського форуму нових ідей «Актуальні питання сучасної медицини та фармації».

Завдання 4. Формування інтелектуальної власності Університету з різних напрямків його діяльності:

4.1. Формування банку інтелектуальної власності Університету.

4.2. Створення системи нарощування інтелектуальної власності Університету та захисту авторських прав, акумуляції всіх публікацій співробітників Університету в його електронній бібліотеці.

4.3. Створення системи і механізмів використання інтелектуальної власності Університету в цілях його розвитку, впровадження, включаючи трансфер технологій, об'єктів права інтелектуальної власності.

4.4. Підвищення частки позабюджетного фінансування Університету від інноваційної діяльності, використання інтелектуальної власності з метою підвищення його фінансової стійкості.

5.3. Кадрова політика та формування інноваційної культури

У кадровій політиці Університету пріоритетним є:

- Інтенсивне нарощування наукової, інноваційної та освітньої діяльності відповідно до міжнародних стандартів якості у конкурентному середовищі, надання наукових та освітніх послуг у регіоні та країні.
- Розробка ефективних механізмів і форм управління професорсько-викладацьким складом Університету у мінливому соціальному середовищі, умовах глобалізації суспільних процесів, у тому числі у сфері створення єдиного Європейського освітнього простору.
- Моніторинг ринку праці з метою формування висококваліфікованого науково-педагогічного персоналу.
- Актуалізація посадових інструкцій у повній відповідності з повноваженнями та відповідальністю співробітників.
- Підсилення взаємодії різних підрозділів та структур інституту, що забезпечує міждисциплінарні підходи до вирішення проблем, швидку передачу інформації, координацію та синхронізацію їхньої діяльності.
- Розширення зв'язків з громадськістю через засоби масової інформації, а також чергові представлення та рекламу діяльності закладу.
- Стимулювання інноваційної активності професорсько-викладацького складу і співробітників.
- Зосередження зусиль на подальшому підвищенні якісного складу

професорсько-викладацького складу, досягненні кожним викладачем високої педагогічної майстерності, опануванні інноваційними освітніми технологіями для забезпечення якості освіти відповідно до вимог галузевих стандартів вищої освіти та європейською освітнього простору.

- Проведення роботи щодо збільшення частки науково-педагогічних працівників з науковими ступенями і вченими званнями: докторів наук, професорів, кандидатів наук, доцентів.
- Забезпечення дотримання аспірантами встановлених термінів підготовки кандидатських дисертацій. Поліпшення умов для участі докторантів і аспірантів у проведенні наукових досліджень Університету.
- Створення умов для наукового зростання викладацького складу, активізація роботи щодо підготовки науково-педагогічних працівників для присвоєння вчених звань професора, доцента.
- Продовження курсу на омолодження науково-педагогічного складу та керівних кадрів за рахунок поліпшення формування і роботи з кадровим резервом, включення до його складу здібних організаторів, високоерудованих та компетентних викладачів, інших категорій працівників.
- Підвищення ролі індивідуальних планів роботи викладачів як елемента системи управління якістю Університету.
- Розширення практики підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників з відривом від основної діяльності, забезпечення мобільності викладачів у опануванні новітніми навчальними технологіями, розробленні авторських курсів.
- Розвиток інформатизації робочих процесів та в управлінні Університетом.
- Впровадження й удосконалення системи менеджменту якості, стратегічне планування, і на цій основі – підвищення ефективності управління та якості всіх видів діяльності Університету.

- Забезпечення участі професорсько-викладацького персоналу, інших категорій співробітників у вдосконаленні діяльності Університету.
- Постійне покращення системи якості на основі процесного та системного підходів управління всіма видами діяльності, прийняття рішень, що ґрунтуються на аналізі фактів та інформації.
- Розвиток демократичних засад управління на основі вдосконалення організації роботи колегіальних і дорадчих органів та залучення до управління активу професорсько-викладацького складу, органів студентського самоврядування.
- Вдосконалення та розвиток інформаційної системи управління персоналом „Кадри”.
- Вдосконалення системи нормотворчості та створення регулятивних документів, електронного діловодства з більш чітким визначенням завдань, функцій та обов'язків посадових осіб.
- Розвиток корпоративної культури, сформованого іміджу Університету, духу новаторства як важливої складової авторитету та збереження здобутих позицій в освітньому середовищі регіону та України.

Реалізація зазначених завдань спрямована на досягнення головної мети – підвищення якості підготовки студентів та випуск фахівців нового типу, здатних гнучко орієнтуватися у мінливому світі та підтримувати високу компетентність і конкурентоздатність на всіх рівнях діяльності у сучасному суспільстві.

5.4. Розвиток міжнародного партнерства

Для ефективної реалізації міжнародних зв'язків Університет орієнтується на основні пріоритети міжнародного співробітництва у медичній галузі.

Стратегічні цілі міжнародної діяльності:

- зміцнення та розвиток співробітництва з провідними зарубіжними медичними навчальними закладами;

- досягнення міжнародних стандартів якості надання освітніх послуг;
- збільшення кількості іноземних громадян для підготовки за спеціальностями та у клінічній ординатурі (резидентурі);
- участь у проведенні спільних міжнародних навчань лікарів усіх спеціальностей.

Забезпечення позиціонування на міжнародному рівні потребує вирішення таких завдань:

- розширення і підвищення результативності міжнародної наукової співпраці;
- впровадження кращих досягнень закордонних медичних наукових шкіл та передового наукового досвіду міжнародних партнерів Університету у освітній процес;
- удосконалення механізму наукової співпраці з міжнародними партнерами, активне залучення співробітників міжнародних медичних центрів та знаних зарубіжних учених у освітній процес;
- входження в систему міжнародного науково-інформаційного і комунікаційного простору;
- ефективне залучення студентів до різних форм міжнародної наукової та лікувальної діяльності;
- публікація результатів науково-дослідних робіт кафедр у міжнародних наукових виданнях.

5.5. Навчально-матеріальне та інформаційне забезпечення

Матеріальне та інформаційне забезпечення спрямоване на впровадження у навчальний процес, в наукову та лікувальну роботу кафедр новітніх медичних та інформаційних технологій, інтеграції діяльності наукової бібліотеки у вітчизняний медичний інформаційний простір, розвиток і популяризацію видань працівників Університету.

Навчально-методичне забезпечення підготовки фахівців розробляється відповідно до вимог чинних нормативних актів і рекомендацій Міністерства освіти і науки України, Міністерства охорони здоров'я України, а також потреб здобувачів освіти, кафедр, Університету.

Стандарти освіти відповідають галузевим освітнім стандартам і враховують пропозиції галузевих об'єднань організацій роботодавців. Навчальні плани підготовки здобувачів освіти в Університеті складено з урахуванням вимог примірних навчальних планів Міністерства охорони здоров'я України, переліку навчальних дисциплін у європейських вищих медичних навчальних закладах, з використанням сучасних технологій та досвіду підготовки у галузі охорони здоров'я.

В Університеті ефективно впроваджуються новітні технології навчання:

- використання центрів практичної підготовки, фантомних класів, робота в клініці біля ліжка хворого.

Стратегічними цілями Університету у сфері розвитку інформаційного забезпечення є:

- створення центру симуляційної медицини, збільшення кількості сучасних навчальних фантомів, постійне оновлення розхідних матеріалів для їх обслуговування;
- оновлення муляжів, поповнення музейних експонатів;
- інформатизація процесу управління для забезпечення ефективності прийняття управлінських рішень;
- забезпечення навчальної, наукової, лікувальної діяльності кафедр сучасними інформаційними технологіями;
- формування єдиного інформаційного освітнього середовища та інтеграція у вітчизняний інформаційний простір.

Стратегічні цілі досягатимуться:

- *упровадженням і розвитком єдиної корпоративної інформаційної системи* – управління кадрами, знаннями та процесами Університету; інтеграцією усіх програмно-технічних комплексів у єдину систему для ефективного управління та раціонального використання інтелектуального потенціалу його працівників; створенням єдиної системи електронного документообігу;
- *інформатизацією процесу навчання* – впровадженням активних методів навчання на базі нових інформаційно-комунікаційних технологій; використанням комп'ютерних технологій для моніторингу та аналізу якості знань, розробленням та апробацією нових методик тестування; розробленням автоматизованих навчальних курсів; створенням медіацентру навчальних курсів для самостійного навчання тощо;
- *формуванням єдиного інформаційного освітнього середовища* – створенням спеціалізованих навчальних WEB-серверів; розвитком WEB-сайтів кафедр; удосконаленням дистанційних освітніх технологій на основі віртуального навчання в режимі он-лайн, відеоконференцій, Інтернет-семінарів тощо;
- *упровадженням автоматизованих інформаційно-пошукових бібліотечних систем* – розвитком системи електронного формування бібліотечних фондів, електронного каталогу книг і періодичних видань бібліотеки, забезпеченням доступу до цифрових засобів масової інформації, національних і міжнародних електронних бібліотек, наукових та інформаційних фондів; упровадженням новітніх програмно-апаратних комплексів підготовки друкованих та електронних видань; розширенням можливостей доступу студентів та науково-педагогічних працівників до освітніх і наукових інформаційних ресурсів через мережу Інтернет; розвитком механізмів захисту прав інтелектуальної власності та забезпеченням інформаційної безпеки.

5.6. Формування активної громадянської позиції

Пріоритетним напрямком системи формування лікаря (провізора) є принцип гуманізації освіти і виховання, забезпечення цілісного та всебічного розвитку особистості.

Стратегічним орієнтиром у формуванні активної громадянської позиції є забезпечення гармонійного розвитку особистості завдяки засвоєнню європейських та національних цінностей і медичних традицій.

Виховання – основна функція навчання, і відповідно навчання – це засіб або чинник виховання особистості.

Мета виховання – посилення і розширення впливу виховної роботи кафедр на внутрішнє та навколишнє середовище студентів, сприяння розвитку їх духовних потреб, виховання професіонала, якому притаманні не тільки глибокі знання, але й різнобічна загальна культура, християнські етичні засади, національно-державницькі та загальнолюдські пріоритети.

Реалізація поставленої мети в Університеті забезпечується через спрямування студентської активності ідеалу майбутнього фахівця шляхом досягнення наступних стратегічних завдань у сфері виховної діяльності:

- сприяння становленню гармонійно розвиненої особистості, активного члена суспільства, патріота України;
- орієнтація пріоритетів у вихованні особистості на європейські гуманістичні цінності й виміри, послідовну демократизацію і гуманізацію навчально-виховного процесу;
- адаптація студентської молоді до навчання та духовно-культурного середовища Університету;
- забезпечення відповідності змісту і якості виховання актуальним

проблемам та перспективам розвитку особистості, суспільства, держави;

- підвищення ефективності роботи кураторів з виховання високих моральних якостей студентів, формування у них патріотизму та державницької позиції;
- проведення заходів з профілактики будь-яких проявів тероризму та сепаратизму, а також протидія цим проявам;
- забезпечення взаємодії сім'ї, освітніх установ, органів управління освітою, дитячих і молодіжних громадських організацій, широких верств суспільства, місцевої громади, бізнесових структур, релігійних конфесій у вихованні та соціалізації студентської молоді;
- сприяння збереженню національної та етнічної ідентичності, діалогу та взаємодії різних культур;
- розроблення цілісної системи виявлення та психолого-педагогічного супроводу обдарованої студентської молоді, забезпечення умов для її розвитку, соціалізації та подальшого професійного зростання;
- розроблення інваріантних моделей змісту виховання в академічних групах та гуртожитках Університету з урахуванням сучасних соціокультурних ситуацій, цінностей виховання та навчання;
- впровадження програми застосування превентивного виховання студентської молоді, формування ефективної та дієвої системи профілактики правопорушень;
- удосконалення інститутів студентського самоврядування в системі управління Університетом та створення організаційних і економічних умов для його функціонування;
- удосконалення системи психолого-педагогічної та медико-соціальної підтримки та реабілітації сім'ї, програм підготовки студентської молоді

до подружнього життя та формування відповідального батьківства;

- боротьба з проявами хабарництва, корупції, правопорушень;
- профілактика наркоманії, вживання спиртних напоїв, тютюнопаління у студентському середовищі; виховна робота, спрямована на зменшення пропуску занять; залучення студентів до суспільно-корисної праці;
- удосконалення роботи гуртків художньої самодіяльності, фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в Університеті (розширення кількості гуртків художньої творчості, спортивних гуртків, секцій і клубів з обов'язковим кадровим, фінансовим, матеріально-технічним забезпеченням їх діяльності);
- посилення взаємодії Університету із засобами масової інформації у справі виховання і розвитку підростаючого покоління, недопущення шкідливого інформаційно-психологічного впливу засобів медіаіндустрії на студентів;
- розвиток співпраці з радіо та телебаченням у створенні навчально-пізнавальних програм, передач для студентської молоді з науково-технічного, еколого-натуралістичного, естетичного, туристично-краєзнавчого та інших напрямів позааудиторної освіти;
- посилення впливу літератури та мистецтва на виховання і розвиток студентської молоді;
- формування здорового способу життя як складової виховання, збереження і зміцнення здоров'я студентської молоді; забезпечення їх збалансованого харчування, диспансеризації; збільшення рухового режиму студентів за рахунок занять фізичним вихованням, спортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи у позанавчальний час;
- удосконалення системи критеріїв оцінювання якості та результативності виховної діяльності в Університеті.

5.7. Формування іміджевої політики

Іміджева політика, розвиваючи досягнутий рівень представлення Університету, покликана забезпечити його позитивне сприйняття як навчального закладу нової формації, усебічно віддзеркалюючи всі інноваційні зміни.

Іміджева політика спрямовується на досягнення *стратегічних цілей*:

- формування іміджу лікаря та корпоративної культури, створення ефективних моделей іміджу для різних цільових аудиторій;
- формування та просування бренду “Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького”;
- створення нових та розвиток існуючих медичних друкованих і електронних видань.

Досягнення стратегічних цілей здійснюється виконанням завдань організаційного, координаційного управління та контролю:

- позиціонування Університету як лідера на ринку освітніх та навчальних послуг у галузі охорони здоров’я;
- формування позитивного інноваційного іміджу Університету – інформування всіх цільових груп громадськості щодо його місії, довготривалих цілей, політики, програм і завдань; популяризація бренду Університету на національному, регіональному, державному та міжнародному рівнях;
- використання мережі Інтернет як ефективного інформаційно-комунікаційного каналу, розвиток і супровід сайту Університету у глобальному інформаційному середовищі;
- організація PR-діяльності, спрямованої на різні цільові аудиторії завдяки використанню традиційних та інноваційних комунікаційних каналів;
- планування і здійснення рекламної діяльності Університету – вивчення сегментів ринку, на яких планується рекламувати освітні послуги і

- наукову продукцію; визначення цілей та вироблення основних ідей рекламних кампаній; визначення типів носіїв реклами та їх оптимальне поєднання (газети, журнали, рекламні ролики тощо);
- удосконалення концепцій і сценаріїв проведення спеціальних заходів Університету (для зовнішніх і внутрішніх аудиторій).

5.8. Розвиток матеріально-технічної бази

Розвиток і реалізація освітніх програм потребує формування міцної матеріально-технічної бази, яка відповідає сучасним міжнародним стандартам, що визначено *стратегічною метою* Концепції розвитку Університету.

Для досягнення стратегічної мети необхідно виконати *такі завдання у сфері матеріально-технічного забезпечення*:

- розвиток об'єктів соціальної інфраструктури та спортивно-оздоровчих комплексів Університету і його структурних підрозділів;
- упровадження сучасного бібліотечного обладнання для розвитку проекту електронної бібліотеки;
- дотримання відповідності ліцензійних та акредитаційних вимог щодо матеріально-технічного забезпечення освітнього процесу;
- упровадження додаткових і модернізація діючих лінгафонних аудиторій для вивчення іноземних мов з урахуванням інноваційних методів навчання;
- оновлення інформаційної та телекомунікаційної інфраструктури Університету;
- реконструкція та модернізація центрів практичної підготовки з урахуванням сучасних інноваційних професійно-орієнтованих технологій;
- поліпшення житлово-побутових умов студентів.

VI. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ, ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ

Нормативно-правове та організаційне забезпечення реалізації Концепції здійснюватиметься шляхом розроблення та прийняття в установленому порядку відповідних наказів, планів і заходів, спрямованих на реалізацію положень Концепції, проведення моніторингу стану їх виконання.

Фінансове забезпечення реалізації Концепції здійснюватиметься за рахунок коштів загального і спеціального фонду із залученням коштів суб'єктів господарювання і громадських організацій, інвестиційних програм, програм міжнародної технічної та фінансової допомоги та інших не заборонених законодавством джерел.